

ner jeg, at Statsbanerne ikke maa være smaalige, hvor det drejer sig om at ordne Forholdene saaledes, at de kunne blive bedre og mere tilfredsstillende for Befolkningen. Derfor er det ogsaa nu mit Haab, at den højtærede Minister vil undersøge denne Sag og stille et Beløb til Raadighed, saaledes at denne Ordning kan blive foretaget.

Jeg har saa et andet Spørgsmaal, som ogsaa angaar den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det vedrører Forholdene ved Langaa Station ovre i Jylland. Forholdene der ere meget uheldige og vanskelige og have været det i mange Aar, fordi Stationen ligger paa en meget uheldig Plads, saaledes at Banen Syd og Vest fra kommer ind i en Kurve, hvorved Sikringstjenesten paa Stationen bliver meget vanskelig og anstrengende. Man kan nemlig ikke se Togene, inden de ere umiddelbart ved Stationen, og der kan slet ingen Udvidelse foretages, idet der er bebygget helt op til Sporet paa den ene Side, medens der paa den anden Side er en høj Banke, og ovenfor Banken en Vej, og derover en Række Huse. Det er altsaa aldeles umuligt at foretage nogen Udvidelse, men noget bør der absolut gøres. Nu vide vi, at Langaa er et Knudepunkt paa den jydsk Bane. Naar der kommer Tog, er der bestandig tre Tog, der mødes, og derfor er der megen Rangering og Trafik derovre. Som bekendt blev der for nogle Aar siden vedtaget en Lov om Anlæg af en helt ny Bane, Begyndelsen til den midtjydske Længdebane, fra Langaa til Silkeborg. Naar nu denne Bane skal anlægges, maa der naturligvis foretages noget paa Langaa Station, ellers kan den ikke faa Spor og Perroner. Nu skal jeg ikke sige, at det ikke er muligt at foretage en saadan Udvidelse der eller en saadan Omlægning af Sporene, at et Tog kan løbe ind. Men sikkert er det, at paa den Maade kan det ikke ordnes, saaledes at det duer. Laver man en saadan Ordning, vil man blive nødt til om meget faa Aar igen at gaa bort derfra og lave noget helt nyt. Efter min Mening er der kun een Vej at gaa, naar man vil have en virkelig tilfredsstillende Ordning. Naar Stationen flyttes nogle Hundrede Alen længere mod Øst, faar man nemlig en jevn, langstrakt Plads, saaledes at Togene kunne ses, længe før de komme ind, og da man kan faa al den Jord, man vil have til den ene Side, vil der blive Plads nok til en saadan Udvidelse, og Forholdene ville

da i det hele taget kunne indrettes meget praktisk. Jeg vil derfor meget anmode den højtærede Minister om at lade disse Forhold undersøge. Jeg er aldeles overbevist om, at laver man noget midlertidigt nu og ordner det saaledes, at Togene fra Langaa til Silkeborg kunne gaa ind, vil man absolut om nogle faa Aar blive nødt til at flytte det hele. Det vil altsaa være uklogt og uøkonomisk at lave noget foreløbigt, og man maa hellere straks gaa over til at flytte Stationen, da det dog vil blive det endelige Resultat. Jeg skal endvidere bemærke, at Beboerne der ovre have længe næret Ønske om at faa Forholdene forandrede, da de ere meget uheldige for dem. Ved den sydlige Side af Banen har Befolkningen i Byen en Del Marker og Enge, men for at komme over til dem, skulle de over alle Sporene, saa vidt jeg husker 14. Som Følge af, at der mødes tre Tog bestandig flere Gange om Dagen, er Leddet lukket undertiden en hel Time eller tre Kvarter. Man kan forstaa, at det er til uendelig stor Ulempe for disse Folk, som have Ejendomme der ovre. Det vilde nok kunne ordnes paa en meget bedre Maade, naar Stationen blev flyttet.

Jeg har saa en anden Bemærkning, som ogsaa vedrører den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Den angaar de Ildebrande, der undertiden foraarsages af Gnister fra Lokomotivet. Det er nemlig ikke saa sjældent, navnlig i den tørre Aarstid, at der opstaa Ildebrande ved Siden af Banen, enten i Mose, eller hvor der nu er andre brandbare Planter, og jeg har i min Egn adskillige Eksempler paa den Slags Ildebrande, hvor det har været absolut givet, at de ere foraarsagede af Toget. Nu har det hidtil været næsten umuligt for de brandlidte, at faa nogen Erstatning, og Grunden dertil er, at Statsbanerne have forlangt, at de skulle kunne bevise, at Ildebrandene vare opstaaede ved Gnister fra Lokomotivet. Det vil forstaaes, at et saadant Forlangende fra Statsbanernes Side er aldeles urimeligt. Hvis en Mand, der har Jord eller Ejendom ved Siden af Banen, skulde kunne skaffe et saadant Bevis, var han nødt til hele den tørre Aarstid hver eneste Dag at have to Mand paa Vagt ved Banen, naar et Tog passerer, og det siger sig selv, at han ikke kan det. Jeg nævner det, fordi jeg ønsker, at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold, og jeg haaber, at det maa føre til, at Statsba-